

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XIV. B. Virgo, vbi ad fontem suo quærit labori solamen, Spes adserit
Filiū suū Ierosolymis versati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Fistula septenis ut tum cavit apra cicutis!
 Ut reducem grato carmine mulcet ouem?
 Ast ego tale nihil meditor, cui conscia nusquam
 Spes prædæ, gremio gaudia nulla sedent.
 Ille tans felix agnam qui repperit error,
 Arguit errorem, spes cui nulla, meum.
 Floruit illæsâ pudor, & Puer integer alio,
 Dum peperit, nusquam noxa doloris erat.
 Ut fuerim nullo tum læsa puerpera lactu,
 Ab puero mæror partus acerbus erit.
 Quos tulit orba viro nurus Helias ante dolores, (a)
 Dum parit; hos Gnato iam fero nuda meo.
 Discrepat hoc vnum: mihi flos sterit integer æui,
 Me sed in hoc partu longior angor habet.

(a) Iohabath nurus Heli. ubi audit Arcam Dei
 captam à Philistæis, & ab ijs virum suum Ophi
 cæsum in prælio, præ dolore sese incuruat, & gra-
 vissimis cum ærumnis parit.

ELEGIA XIV.

B. Virgo, ubi ad fontem suo quærit la-
 bori solamen, Spes adferit Filium
 suum Ierosolymis versari.

1. B. Virgo queritur abesse Filium.
2. Desidit ad fontem, qui exaruerat: aliquid
tamen mellis lectitat è flore leuanda siti.
3. Spes insusurrat Puerum versari Ierosolyma.

H Eu Paer! ille Puer perijt, metis ardor, IESVS: **I**
 Saucia flammato pectore Virgo gemit,
 Truncus ut inuitâ fugit exsul ab arbore ramus,
 Quem rapit immiti sæua procella Notus,

K

Et vidua

Et viduâ fragilis ceu flos absistit ab herbâ,
 Orba suo & pomum spes sine flore fugit;
 Sic à Matre Puer direptus aberrat; & errans
 Rescidit implexâ vincula pacta manu:
 Nec redit in gremium meus ah! fugitiuus alumnus?
 Dulcior hoc gremio quis torus alter erit?
 Oscula cur vacuis frustratur auara labellis,
 Meque Puer vanis fallit, vt aura, modis?
 Ille dies niueis huc quando recurret habenis,
 Aut nox Eois æmula facta rotis;
 Quâ dextram reduci Genitrix inuertet Alumno
 Dux Pueri comiti, vel comes ipsa duci?
 Cura diu noctuque redux mihi semper IESVM
 Parturit; at IESVS, hei mihi! nullus adest.
 Influe Maternas, Puer, influe rursus in vlnas:
 Hic mihi complexus, partus vt alter erit,
 Sed quid auara graues in vota retexo querelas,
 Et voco, qui nusquam sæpe vocatus adest?
 Quæ spes vna super, sua quam sic vita relinquit?
 Legabo lacrymans, vota suprema, preces.
 Me dolor, & timor virget, alit dolor ipse timorem;
 Et timor auget atrox triste doloris opus:
 Meque meis donis oppugnat vterque, tot olim
 Delicias sæuis damnat vterque malis,
 Quæ modò surgebam quouis lux altior astro,
 Heu! nunc ima nigro deprimor imbre solo.
 Hæc inter gelido solabor fonte laborem,
 Dum rapidis torret Sirius arua rogis;
 Hic, vbi singultim liquidis eructat arenis
 Nais aquas, riguo quas bibit herba solo.
 Fons sed in exangues exaruit omnis arenas,
 Gutta nec in sicco stat super vlla vado.
 Quæ fugis hinc, ô si scires, pia Nympha, quid hospes
 Hæc petat, adfluere vberem largam sinu.
 Quæ si vel tenui libaret in imbre liquorem,
 Diuite manares largior vnda rago.
 Vidit vt hoc Mater, multo gemit vuida fletu;
 Fons, ait, hic animi tristis imago mei est.

Ante

Ante nurus alias mihi, ceu fons aureus, vber
 Copia fluxit opum; tot Puer vnus opes.
 Nunc riguo pro fonte tenet me torrida puluis,
 Ni mel hac flueret, quam modò carpo, rosâ.
 Euge, sitim leno melle, rosâ quod inheferat vde,
 At mel in lacrymas verterat omne dolor.
 Nempe viâ fractos quatit aeger anhelitus artus,
 Ardua spectro gemens sidera, spectro solum.
 Nescio, quæ superis vox blanda susurrat ab oris: 3
 Virgo sedes? Solymo tramite carpe viam.
 Ludit, & an tremulâ strepit aura susurra sub vlimo?
 An crepitat vitreo garrula Nympha pede?
 Heu, quicumque sonus, volucrisue, feræque, vel Echûs,
 Nescio si mimò par sit imago sono:
 Quidquid id est, sequar ipsa nouos meditata labores,
 Tendo, sed ô felix! si modò præda venit.
 Deest via, quâ curram; nisi fors per deuia rerum:
 Si tamen errandum est, pulcher it error Amor.
 Sic tamen errat amans, vt vbique recurat eodem,
 In matris gremium, dum fugit ora, Puer:
 Nempe cauo clausum sub pectore spirat Alumnum
 Mater, & incluso ducit ab igne faces,
 Interiore domi clausum quem spectro latebrâ,
 Quid foris hunc omni nescia venor agro?
 Quem perdunt oculi IESVM, cor possidet hæres;
 Igneus hic imis spirat, vt aura, fibris.
 Hoc equidem crudo solamen dulce dolori est,
 Si quem perdit amans, hunc sibi reddat Amor.

ELEGIA XV.

B. Virgo timet, speratue, ne quid Ie-
 rosolymis IESVS patiatur, vel
 cœlos adscenderit.

1. B. Virginis ardor in quærendo Phero.
2. Timet, Ierosolyma ne quod Phero creetur periculum.

K 4

3. Sperat